

YMMÄRRYKSEN SIIVET

Dipl.ins. Päiviö Latvus on tehnyt erinomaisen suuren työn kirjoittaessaan kirjan Ymmärryksen siivet (Omega-kirjat, 2000). Kirjan lukeminen ei suju hetkessä, sillä sivumääräkin on jo 507, ja lisäksi teksti viitteineen on äärimmäisen tiivistä. Kirja on kieltämättä meikäläiselle ei-akateemiselle henkilölle hieman "korkealentoinen". Kun kuitenkin varsinaiset asiantuntijalausunnot on jo annettu (Tarmo Kunnas, Juhani Lindgren, Jorma Pihkala), sallittakoon myös maallikon muutamia kirjan synnyttämiä ajatuksia.

Yleisesti

Kirjan teko on vaatinut valtavasti työtä ja vaivaa. Kirjan lopussa oleva mittava kirjallisuusluettelo kertoo osaltaan työn suuruudesta. Valtavan, pääosin vieraskielisen, aineiston hallinta on mestarillinen suoritus. On helppo ymmärtää, ettei kirjaa ole hetkessä kirjoitettu - kun lukeminenkin on jo melkoinen urakka.

Tieteissä, taiteissa ja kulttuurissa yleensäkin olemme kaiketi tekemisissä kristinuskon "ulkonaisen" siunauksen kanssa. Lisäksi kaikenlaisen kulttuurin kukoistaminen edellyttää ulkonaista rauhaa; sodanaikana kaikki keskitetään perustoimintoihin. Jumalan kurittaessa kansaa sodalla kaikki hengenviljely kärsii. Edelleen korkea elintaso ja korkea kulttuurillinen taso ovat sidoksissa toisiinsa.

Kansassa olevien uskovien tähden Herra on armollinen kaikelle kansalle.

"Ja Herra sanoi: 'Jos löydän Sodomian kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, niin minä heidän tähtensä säästän koko paikan'" (1 Moos.18:26).

"Ja siitä ajasta lähtien, kun hän oli uskonut hänen hoitoonsa talonsa ja kaiken, mitä hänellä oli, Herra siunasi egyptiläisen taloa Joosefin tähden, ja Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja kedolla" (1 Moos.39:5).

Antaessaan kansoille, jotka kristillisestä tiedostaan huolimatta vaeltavat jumalattomasti, monenlaista sekä hengellistä että aineellista siunausta, Jumala osoittaa pitkämielisyyttään. Tällä ylenpalttisella hyvydellään Jumala pyrkii siihen, että ihmiset nöyrtyisivät parannukseen:

"Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niin kuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen" (2 Piet.3:9).

"Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?" (Room.2:4).

Ulkonaisesti

Ulkoasu on tyylikäs ja asiallinen. Kirjan nimi viittaa siihen, että ymmärryksen kautta ihminen pääsee kohoamaan uusiin sfääreihin. Kannen Pisan torni viestii ihmisen pyrkimyksestä "nousta tähtiin". Se kertoo siitä, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi ja tästä johtuen myös tavoittelee yhä suurempaa ymmärrystä ja tietomäärää.

Vino Pisan vino torni viestittänee myös sitä, että kaikki inhimillinen poikkeaa täydellisestä. Täydellisyys ei ole täällä maan päällä saavutettavissa. Jo saavutettu tieto on vain pieni murto-osa siitä, mikä voidaan tietää. Ihminen on valtavan tietomeren edessä. Tämä konkretisoituu nykyään ehkä parhaiden internetin äärellä. Joskus on rohjettu puhua avaruuden valloituksesta, nyt siitä ei liioin puhuta. Kuussa käynti vei osaltaan rohkeuden suurilta sanoilta. Tiedemiehet ovat tajunneet, että pisimmätkin raketimatkat ovat häviävän pieni matka äärettömässä avaruudessa. Lienee niin, että pieni tieto tekee ylpeäksi, suuri tieto vie tajuamaan, kuinka vähän lopulta tietää ja johtaa nöyrälle paikalle.

Pisan torni muistuttaa myös hengellisen elämämme keskeneräisyydestä:

"Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa" (Fil.3:12-14).

Vielä Pisan torni kertonee kaikenkin ajallisen rajallisuudesta ja katoavaisuudesta - myös tieteen. "Rakkauden korkeaveisu" liittyy tiedon katoavaisten ja epätäydellisten asioiden joukkoon:

"Rakkaus ei koskaan häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa. Sillä tietomme on vajavaista, ja profetoimisemme on vajavaista. Mutta kun tulee se, mikä täydellistä on, katoaa se, mikä on vajavaista" (1 Kor.13:8-10).

Jos ja kun tietomme parhaimmillaankin on vajavaista ja lisäksi kehityksen alaista, on uskallettua ja väärin vaatia sille absoluuttisen totuuden arvoa!

Kirja on jaksotettu sopivasti; tiiviin tekstin kannalta tämä onkin välttämätöntä. Viittauksia on ylenmäärin runsaasti. Nämä osaltaan merkitsevät sitä, ettei kirjaa voi romaanin tapaan juosten lukea. Jonkin verran esiintyy tekstissä tarpeetonta toistoa ja myös muutamia pieniä kirjoitusvirheitä. Nidottu kirja ei kestä kovaa käsittelyä; varsin varovaisenkin lukemisen seurauksena siitä irtosi jo monia lehtiä.

Minä nousen taivaaseen

Tokihan kansikuvasta voidaan myös lukea negatiivinenkin viesti ja tieteen kiusaus:

"Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan. Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.'" (Jes.14:13-14).

Samoin kuin siinä voidaan nähdä viittaus Baabelin torniin, joka myös oli suunnattu Jumalan kaikkivaltiutta vastaan ja jolla uhmattiin Korkeinta:

"Ja he sanoivat: 'Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan'" (1 Moos.11:4).

Toisaalta on syytä muistuttaa, että mahtavimmatkin inhimilliset rakennelmat joutuvat viimeistään aikojen lopulla katastrofin omiksi. Jumala keskeytti Baabelin-tornin rakentamisen, 1 Moos.11:8. Danielin näyn kuvapatsas

murskattiin:

"Sinun sitä katsellessasi irtautui kivilohkare - ei ihmiskäden voimasta - ja iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne. Silloin musertuivat yhdellä haavaa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja niiden kävi kuin akanain kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta kivistä, joka oli kuvapatsaan murskannut, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan" (Dan.2:24-35).

Myös lopun ajan uskonnon ja kulttuurin mestariluomus kokee Jumalan tuomion:

"Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: 'Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyys-sijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi'" (Ilm.18:1-2).

Samalla tuomion kokivat myös erilaiset kulttuurin harjoittajat:

"Ei kuulla sinussa enää kanteleensoittajain ja laulajain, huilun- ja torvensoittajain ääntä; ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taituria; ei kuulla sinussa enää myllyn jyriää" (Ilm.18:22).

Osaltaan myös **World Trade Centerin tuho** muistuttaa inhimillisten rakenteiden katoavaisuudesta.

Kohderyhmä

Kenelle kirja on ensisijaisesti tarkoitettu? Se on kohdennettu "kristikansalle", koska **se on kristinuskon maltillista ja dokumentoitua puolustusta ateismia vastaan. Siitä saa kokonaisvaltaisen kuvan kristinuskon vaikutuksesta kulttuuriin, tieteeseen ja taiteeseen.** Kirja on kirjoitettu pitkälti akateemiselle lukijakunnalle ja myös sen ehdoilla. Tästä kielii jo professori Jukka Kemppisen esipuhe. Samoin tästä kertovat varsin lukuisat sivistyssanat; maallikko joutuu oheislukemisena käyttämään sivistyssanakirjaa (mikä ei tietenkään sinällään ole paha asia). Toisaalta sivistyssanat on tässä kirjassa käsitettävä välttämättömäksi "ammattisanastoksi".

Tosin kirjan anti olisi vielä merkittävästi lisääntynyt ainakin maallikolle, jos niiden henkilöiden ideologiat, joihin toistuvasti palataan (esim. Platon ja Aristoteles), olisivat pähkinänkuoressa esim. viitteissä. Kirja on tosi tiivistä tekstiä. Kuvat tai piirrookset olisivat olleet tervetullut kevennys. Toisaalta taas tämä olisi merkinnyt vieläkin runsaampaa sivumäärää.

Sanoma

"Ymmärryksen siivet" kertoo kristinuskon vaikutuksesta kulttuurielämään. Se pyrkii todistamaan, että kristinuskolla on myönteinen vaikutus tieteisiin ja taiteisiin - vaikkakaan ei jokaisessa yksityiskohdassa aivan kiistaton. Naisen asemalla on selvä yhteys yhteiskunnan hyvinvointia ajatellen. Samoin suhtautuminen lapseen vaikuttaa välillisesti koko kulttuurin kehitykseen. Lapsen avoin, utelias ja tutkiva asenne on tarpeen jokaiselle tiedemiehelle ja taiteilijalle. **Ymmärryksen siivet voidaan tulkita evankeliumiksi naisille ja lapsille, miksei myöskin viisaille ja oppineille.**

Painopiste naisessa ja lapsessa

Kulttuurin menestys sidotaan voimakkaasti naisen aseman nousuun. Toinen mielestäni kristillisempi käsittelytapa olisi kirjoittajan mainitsema **Hegelin teoria** "miehen ja vaimon muodostamasta hedelmällisestä liitosta" (s.460). Raamatun lähtökohta on se, että mies ja vaimo yhdessä muodostavat ihmisen. Tässä on kysymys siitä ihanteesta, että **nainen ja mies ovat Jumalan määräämässä ja säätämässä balanssissa**. Naisen ja miehen suhde tulee järjestää nimenomaan Jumalan ilmoituksen mukaan - tähän taas ei merkitse samanlaisia tehtäviä! Naisen aseman parantamisesta ei saa tulla itsetarkoituksellista. Päämääräksi ei kelpaa naisen heivaaminen korkeammalle ja korkeammalle, **vaan naisen saattaminen ainoastaan Raamatun säätämään asemaan**. Varmasti on väärin ajatella, että yhteiskunnan kehitys olisi riippuvainen pelkästään siitä, miten korkealle nainen tässä systeemissä arvostetaan.

Raamatun mukaan naisella ei tule olla määräysvaltaa miehen yli:

"Vaimot, olkaa omille miehille alaiset niin kuin Herralle; sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja. Mutta niin kuin seurakunta on Kristukselle alainen, niin olkoot vaimotkin miehille kaikessa alaiset" (Ef.5:22-24).

Nainen on miehen alamaisuudessa oikealla, Jumalan hänelle tarkoittamallaan paikalla. Nimenomaan tämän odottaisi hedelmöittävän yhteiskunnan kaikkia toimintoja. Mutta taitaa olla vaikeaa tutkimusta varten löytää tältä alueelta riittävän kattavaa otosta! -Tokihan tämä näkökulma taas olisi uuden kirjan asia.

Tärkeintä ei lopulta ole mies, nainen eikä lapsi. Uskovan tehtävänä ei viimekädessä ole ajaa miehen, naisen tai lapsen asiaa, vaan **evangeliumin asiaa!** Ja tässä ei tieteistä välttämättä ole paljon apua. **Niilo Tuomenoksa** on sanonut: *"Usko ei tarvitse oppineisuutta voittaakseen."* Evangeliumin julistaminen tuo automaattisesti avun myös naisen ja lapsen asemaan. Ihminen ei ole kaiken napa. Me emme halua ylistää ihmistä, vaan Jumalaa. Tärkeintä eivät ole inhimillinen kulttuuri, tieteet ja taiteet eivätkä näiden varaan rakentuvat inhimilliset yhteisöt, vaan **ykkösasia on Jumala ja hänen valtakuntansa.**

Tämänpuoleista

Siitä huolimatta, että Ymmärryksen siivet sisältää merkittävää kristinuskon puolustusta, se rajoittuu ja pureutuu tiukasti tähän "maalliseen" elämään ja maalliseen regimenttiin. Kun kristinuskon ydin kuitenkin koskee Jumala-yhteyden luomista ja pelastumista, **kirjan side kristinuskoon jää ohueksi ja teennäiseksi.** Kirja käsittelee kristinuskon ulkonaista vaikutusta. **Kun marksismin lähtökohta on, että kristinusko on kaiken pahan alku ja juuri ("Uskonto on oopiumia kansalle"), Ymmärryksen siivet todistaa, että tilanne on juuri päinvastoin: kristinusko on aina löydettävissä kaiken todellisen edistyksen taustalta! Siinä tulee esille, kuinka kristinusko on vähitellen hapattanut kaikki yhteiskunnan osa-alueet aina tieteitä ja taiteita myöten. Se on inspiroinut näiden harjoittajia aivan toisella tavalla kuin pakanauskonnot. Kristinusko luo otollisen kasvualueen kaikenlaiselle hengenviljelylle.**

Tässä olemme tekemisissä Jumalan yleisen rakkauden kanssa, josta Jeesus sanoo: *"sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin"* (Matt.5:45).

Yleisuskonnollisuutta

Mitä tiedemiesten ja -naisten uskoon tulee, **se vaikuttaa enimmäkseen**

1.uskonkappaleen kristillisyydeltä. On kuitenkin muistettava Raamatun sana:

"Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää" (1 Joh.5:12).

Meillä on vain Jeesuksen kautta pääsy Isän tykö. Jumala-usko ei ole pelastavaa uskoa; siitä ovat riivaajatkin osalliset:

"Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat" (Jaak.2:19).

Tieteiden ja taiteiden edustajat ovat päässeet pitkälle "kansalaiskunnossa"; mutta sehän ei pelasta ketään.

Samalla lienemme tekemisissä "yleisuskonnollisuuden" kanssa. Tähän viittaa mm. Sartren siteeraaminen:

"Me kaikki olemme kristittyjä, tänäänkin. Radikaaleinkin epäusko on kristillistä ateismia. Se säilyttää kielteisestä voimastaan huolimatta ne johtavat ajatuskuviot, joiden juuret ovat löydettävissä kristillisyyden vuosisadoista, joiden perillisiä me joka tapauksessa olemme" (s.460).

Tällaisessa kristillisyydessä emme ole kysymyksessä "pelastavan" uskon kanssa, joka edellyttää uudestisyntymisen kautta tapahtuvaa sydämen muutosta. Raamatusta luumme:

"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut'" (Ilm.3:1).

Sartren ajatus myötäilee **Eino Leinon** idealistista ajatusta Suomen kansasta:
"Tää kansa Herran kansa on."

Raamattu ja viisaus

Siitä huolimatta, että "Ymmärryksen siivet" on kristillispainotteinen, se sisältää varsin vähän raamattulainauksia. Sen yhteys Raamattuun jää näin heiveröiseksi. Se on äiti- ja lapsi-keskeinen. Samalla se on valitettavasti myös "ihmiskeskeinen". **Siitä jää kaipaamaan "Näin sanoo Herra" -otetta.**

Raamatullinen viisaus on kiinteästi yhteydessä Herran sanaan: *"Kuinka saatatte sanoa: 'Me olemme viisaita, ja meillä on Herran laki'? Totisesti! Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä. Viisaat saavat häpeän, kauhistuvat ja joutuvat kiinni. Katso, he ovat hyljänneet Herran sanan - mitä heillä on viisautta?"* (Jer.8:8-9). Ulkopuolella Herran sanan on vain ymmärtämättömyyttä ja tyhmyyttä. Asia ei muutu miksikään siitä, että Sanan hylkääminen tapahtuu tieteen nimissä!

Raamattu ei palvo millään tavoin ihmisen ymmärrystä, vaan sieltä on löydettävissä virsikirjan ajatus: *"Soaistu on järkemme, Synnin sumu sielun peittää"* (Vvk.196:2). Ihmisjärki "sokaistui" syntiinlankeemuksessa. Raamattu lukee ihmisjärjen "vanhaan luontoon" kuuluvaksi inhimilliseksi viisaudeksi, joka ei voi ymmärtää jumalallisia asioita:

"ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti. Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee

kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan. Sillä: 'kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä?' Mutta meillä on Kristuksen mieli" (1 Kor.2:13-16).

Kaikki, mikä ymmärrykseen liittyy, on korkeata ihmisten silmissä, mutta Jumalalla on toiset ajatukset: *"sillä mikä ihmisten kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus"* (Luuk.16:15).

Uskon myötä tulee oikea ymmärrys ja viisaus:

"Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset" (Luuk.24:45).

"Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen" (1 Joh.5:20).

"Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet, että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyneinä" (Kol.2:1-3).

Uskovan pääasiallinen opettaja on Pyhä Henki:

"Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille" (Joh.15:13-14).

"Mutta te - teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niin kuin hänen voitellunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niin kuin se on opettanut teitä, niin pysykää hänessä" (1 Joh.2:27).

Raamatussa puhutaan erikseen **tämän maailman viisaudesta ja hengellisestä viisaudesta**, 1 Kor.1-2. Siellä nähdään nämä jopa toistensa vastakohtiksi ja vaihtoehdoiksi; ne ovat usein toisensa poissulkevia:

"Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teidän joukossanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: 'Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa'; ja vielä: 'Herra tuntee viisasten ajatukset, hän tietää ne turhiksi'" (1Kor.3:18-20).

Näiden jakeiden pohjalta voi päätellä, että vain perin harvoin hengellinen ja maallinen viisaus asuvat samassa persoonassa. **Lutherkin** näkee asian samoin:

"Ja kuta viisaampia, oikeudenmukaisempia ja pyhempitä ihmiset ovat Kristuksesta, sitä enemmän he vahingoittavat evankeliumia" (Gal.kirj.sel.). Lutherin mukaan maallinen viisaus pääsääntöisesti loitontaa evankeliumista.

Tuleva Jumalan valtakunta on "käänteinen" nykyiselle maailmalle:

"Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?" (Jaak.2:5). Vain harvat nykyisen maailman valtiaista näyttävät uusivan hallituspaikkansa tulevassa

valtakunnassa.

Raamattu kieltää kerskaamisen ja ylpeilemisen maallisesta viisaudesta ja osoittaa, mikä on viisautta arvokkaampaa:

"Näin sanoo Herra: Älköön viisas kerskatko viisaudestansa, älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä, älköön rikas kerskatko rikkaudestansa; vaan joka kerskaa, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee minut" (Jer.9:23-24).

Raamatun viisaat esim. Joosef ja Daniel omasivat sekä maallisen että hengellisen viisauden. Heille oli ominaista kokonaisvaltainen Jumalan palveleminen. Nämä jumalanmiehet olivat sekä Jumalan että ihmisten palvelijoita, mutta etusijalla oli kuitenkin Jumalan palvelu. Jos nämä palvelut joutuivat ristiriitaan, he ratkaisivat asian aina Jumalan palvelun hyväksi. Heidän uskonsa "löi läpi" koko heidän elämänsä. He olivat "yhden asian miehiä". Heidän uskonsa aitous tuli näkyviin nimenomaan heidän valmiudessaan kärsiä asiansa tähden.

Tämä sama kulminoituu apostoli Paavalissa, joka oli älykäs, lahjakas ja oppinut mies. Damaskon tien kääntymiskokemus muutti täysin hänen arvomaailmansa. Hän tunnustaa:

"Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan, vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voitansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä, joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen hebrealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus, intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana (= sontana) - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella" (Fil.3:3-9).

Näin voi kirjoittaa vain mies, joka on löytänyt ja saavuttanut Jumalan viisauden Kristuksessa! Tämän jumalallisen viisauden rinnalle kalpenee kaikki inhimillinen viisaus.

Ehkäpä **Itämaan tietäjissä** (Matt.2:1-12) tiivistyy kuva Raamatun viisaista. He kulkivat tähden (Jumalan sanan) johdolla. He pyrkivät Jeesusta kohden, koska he tiesivät, että Jeesuksessa pääsee osalliseksi todellisesta viisaudesta: " *jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä*" (Kol.2:3).

Lopulta he palvoivat Jeesusta ja laskivat kaikki saamansa lahjat hänen jalkojensa juureen. Nykytieteen harhauma on juuri tässä: Tiedemiehet eivät lähde siitä, että Jeesuksessa on ihmiselle tarjona suurin mahdollinen viisaus, Jumalan viisaus! Niinpä tämä viisaus tulee **ainoastaan uskovien osaksi**.

"Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeytyä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme" (1 Kor.2:6-7).

Jeesus ja viisaat

Jeesuksesta itsestään kerrotaan: *"Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä"* (Luuk.2:52).

"Hän kasvoi Herran edessä niin kuin vesa, niin kuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet" (Jes.53:2).

K.O.Syväntö kääntää tämän kohdan: *"Ei hänellä (Messiaalla) ollut oppiarvoa, titteliä, eikä Jumalan kirkkautta, että Hän olisi meitä miellyttänyt."*

Jeesuksen ajan viisaat olivat **fariseukset ja kirjanoppineet**. Jeesuksella ja heillä oli jatkuva vastakkainasettelu. Jeesus näki heidän ongelmakseen mm. ihmiskunnian etsimisen.

"Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala?" (Joh.5:44).

Jeesus näki, että Jumala oli salannut hengelliset viisaudet maallisesti viisailta:

"Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt" (Luuk.10:21).

Tiedemiehet ja taiteilijat lienevät luettavissa "tämän maailman valtiaisiin", joita Raamattu pitää erikoisessa mielessä Jeesuksen ristiinnaulitsijoina:

"sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet" (1 Kor.2:8).

Tämän mukaan tämän maailman viisaus johtaa helposti Jeesuksen vastustajien leiriin. Opetuslapset olivat ihastuneita aikansa arkkitehtuurista ja yrittivät kaiketi saada Mestarinsakin hurmaantumaan temppelin loistokkuudesta ja sanomaan siitä ylistäviä sanoja. Mutta Jeesus ei lainkaan syytynyt asialle. Hänen katseensa oli suunnattu pois tämän maailman loistosta; hän katsoi siihen, miten Jumalan tuomiot tulevat kohtaamaan ihmisten lisäksi myös heidän aikaansaannoksiaan:

"Ja kun hän meni ulos pyhäköstä, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: 'Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!' Jeesus vastasi hänelle: 'Sinä näet nämä suuretrakennukset. Niistä ei ole jäävä kiveä kiven päälle maahan jaottamatta'" (Mark.13:1-2).

Meidän tulee ajatella inhimillisen tietämyksen mestariteoksistakin "kohtuullisesti" - palvoa emme niitä saa.

Onko tiede neutraalia?

Joskus on sanottu: **Tiede on kumonnut kristinuskon!** Kristinuskon kannattajien puolelta on tätä pidetty mahdottomana. Kukin toimii omalla alueellaan; toinen ei voi toista kumota. Myös on esitetty väite: **Tiede on totuus!** Tässä joudumme parinkin ongelman eteen. Ensimmäiseksi: tiede joutuu jatkuvasti korjaamaan tuloksiaan. Toiseksi se täten asettuu Jumalan sanaa vastaan, joka myös on totuus.

Edelleen on niitä, jotka väittävät tiedettä neutraaliksi. Se vain tutkii käytettävissä olevien tietojen (faktojen) pohjalta asioita. Se on puolueeton. Mutta jälleen joudumme ristiriitaan Raamatun kanssa. **Raamattu ei tunne tällaista puolueettomuutta maailmassa, jossa Jumala ja saatana taistelevat.** Jeesus ei pitänyt mahdollisena "kahden herran palvelemista".

Jos puolueettomuus muutoin onnistuisikin, se ehdottomasti rikkoutuu, kun on kysymys suhtaumisesta Jumalan sanaan. Kukaan ei voi olla Raamatun edessä puolueeton. **Tiede on liberaaliteologian välityksellä hyökännyt Jumalan valtakunnan strategista pääkeskusta, linnoitusta ja asevarikkoa vastaan (Raamattu). Voidaanko tällaista pitää puolueettomana tekona? Tällöin julistettaisiin Osama Bin Bladen terroritekoineen puolueettomaksi mieheksi! Liberaaliteologian suulla tiede on julistanut sodan Jumalalle, Kristukselle, Jumalan sanalle ja Jumalan kansalle.**

Vaihtoehtototuus

Kysymys totuudesta on tärkeä. Nimenomaan tieteelle se on tärkeä. Se haluaa omia tämän alueen itselleen. Se tahtoo olla ekspertti tällä alalla. Se ei tunnusta eikä salli totuuksia tieteen ulkopuolella. Kun myös Raamattu vaatii itselleen auktoriteettiasemaa totuusasiassa, emme voi välttää ristiriitaa ja sotaa näiden välillä.

Kristittyinä lähemme siitä, että **Jumalan sana on totuus.**

Rinnakkaistotuutta Sanalle on tyrkytetty aina syntiinlankeemuksesta lähtien:

"Niin käärme sanoi vaimolle: 'Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan'" (1 Moos.3:4-5).

Tässä oli **kaksi toisilleen vastakkaista totuutta**; ihminen joutui valitsemaan niiden välillä. Eeva hyväksyi Jumalan totuusilmoitukselle vaihtoehdon. Näin on tapahtunut toistuvasti tämän jälkeenkin. Ei ole suotta sanottu, että **"saatana oli ensimmäinen liberaaliteologi"**.

Monelle uskovallekin on kova pala asettua tiedettä vastaan Jumalan sanan puolelle. Mitä enemmän koulutusta, sen vaikeampaa se on. Selkeästi ja rohkeasti aikamme oppineista tähän on kuitenkin uskaltanut tri **Uuras Saarnivaara**. Hänet oli suuri tieto ja oppineisuus tehnyt nöyräksi, mutta samalla rohkeaksi Jumalan sanan puolustajaksi. **Tavallisesti ongelmasta yritetään päästä selittämällä, ettei mitään ristiriitaa Raamatun ja tieteen välillä olekaan!**

Tiede ja kristinusko

Ymmärryksen siivet käsittelee tieteen ja kristinuskon suhdetta. Kaikki nuo 500 sivua sivuavat jollakin tavoin tätä problematiikkaa. Kuitenkin toisaalta voidaan sanoa, että nimenomaan tätä kysymystä ei käsitellä riittävän kattavasti ja ennen kaikkea: ei riittävän syvällisesti. **Kirjassa nähdään paljon vaivaa nimenomaan sen todistamiseen, että menestyksellinen kulttuuri on aina kristinusko lapsi. Oikea tiede saa aina voimansa kristinuskosta. Latvus käyttää koko kirjan sen todistamiseen, että kristinuskolla ja tieteellä on selkeä ja kiinteä yhteys. Kristinusko luo kulttuurille otollisen kasvualustan. Hän antaa ymmärtää, että nämä työskentelevät samansuuntaisesti.** Tähän hän päätyy nimenomaan kasvualustasta käsin. Tämä on kuitenkin auttamattoman heikko ja yksipuolinen perustelu. Tieteen ja kristinuskon suhteeseen voidaan saada enemmän valoa toista tietä.

Latvuksen painavista todisteluista huolimatta voidaan esittää aiheellinen ja ehkä monien mielestä röyhkeäkin kysymys: **Onko länsimainen tiede kristillistä?**

Me voimme etsiä ongelmaan ratkaisua kysymällä, kuinka tiede suhtautuu Kristukseen ja Jumalan ilmoitukseen Raamattuun. Näin kysymystä tarkentaen pääsemme jo paljon lähemmäksi vastausta. Tällöinhän tulemme kysymyksen eteen, **mikä on ollut tiedemiesten henkilökohtainen suhde Kristukseen. Onko**

heillä ollut omakohtainen Kristus-usko eikä vain Jumala-usko?

Toinen tärkeä menetelmä on etsiä vastausta siitä tieteestä, joka nimenomaan paneutuu uskonasioihin, teologiasta. Meillähän tieteellisen jumaluusopin tittelin on ominut itselleen **liberaaliteologia** (ns. vapaamielinen jumaluusoppi). Kuinka tämä tieteenhaara suhtautuu Kristukseen ja Raamattuun? Sehän työskentelee kuumeisesti riisuakseen nämä molemmat jumalallisesta puvustaan!

Liberaaliteologialla on kirkossa oma monumenttinsa, **raamatunkäännös v.1992**. Mitä on sanottava sen pohjalta tieteen suhteesta kristinuskoon? Siinähan tieteen ja inhimillisen viisauden nimissä Raamattu pirstotaan palasiksi ja **siitä tehdään tavallinen inhimillinen teos**. Tässä tiede on toiminut sille tyypillisellä tavalla: Se korottaa itsensä kaiken yläpuolelle. Se katsoo, että sillä on oikeus tieteen nimissä käydä kaikkein pyhimmänkin kimppuun. **Oikeastaan sillä ei ole muuta pyhää kuin ihmisjärki**. Kirkko luovutti Raamatun liberaaliteologiin käsiin ja heidän raadeltavakseen; syntyi uusi "raamatunväännös"! Liberaaliteologit edustavat tämän maailman oppineita. He riistivät Suomen kansalta Jumalan sanan. Liberaaliteologiin työskentelyn jälkeen me saamme katsella "hävityksen kauhistausta". **Tämä tihutyö menee vääjäämättä tieteen piikkiin!**

Kaikkienkin aikoina on yksinkertaisesti uskovien Jumalan lasten ja oppineiden välillä ollut syvä kuilu. Uskovat ottavat Raamatun Jumalan sanana, ja tämä taas on oppineille suuri loukkaus ja kauhistausta. Kaikkien oppineiden puolesta ranskalainen **valistusfilosofi Voltaire** ilmaisi ajatuksensa Raamatusta nimittäessään sitä "**suutarin ja räätälien juttukirjaksi**". Käytännössä samaan päättelyyn on tullut aikamme liberaaliteologia. Näin Voltaire antoi ymmärtää, ettei oppineilla ja Raamatulla ole mitään yhteistä; oppineet lukevat arvokkaampia kirjoja. Heidän arvolleen ei sovi työskennellä juttujen ja tarujen parissa, vaan heitä kiinnostavat faktat. Näin on tämänkin ajan "valistusfilosofien" kohdalla. Raamatusta olevat legendat eivät sinänsä kiinnosta. Heidän kiinnostuksensa taustalla on heidän isäntänsä (saatanan) katala pyrkimys riistää ihmisiltä Jumalan sana:

"Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä" (Aam.8:11-12).

Tieteen kahdet kasvot

Tiede kuuluu tähän aikaan ja se on välttämätön kaikelle inhimilliselle kehitykselle. Se on maallisen elämisen perusta ja kivijalka, jolta kaikki toiminnot nousevat.

Mutta sillä on myös toiset kasvot, tuhon ja turmion kasvot, jotka kertovat, että joskin tiede ja kaikenlainen kulttuuri ovat saaneet elinvoimaa kristinuskosta, niissä samalla löytyy piirteitä, jotka ovat selkeästi kristinuskon perusteiden vastaisia. Joku viisas on sanonut: "*Sivistynyt ihmiskunta vuotaa verta tuhansista haavoistaan.*" Tiede on helpottanut paljon ihmisten elämää, mutta toisaalta se on myös itse syyllistynyt vakavien ja syvien haavojen lyömiseen. Sen käyttäytyminen on tässä suhteessa ollut skitsofreenista.

Osmo Tiilikä kirjoittaa: "*Kulttuurin piirissä syntyvät tiede ja taide. Ne ovat inhimillisen hengenelämän korkeita kunnaita. Molempien harjoittamisen tulisi olla, niinkuin kaiken muunkin kutsumustyön, Jumalan palvelemista hänen luomansa elämän palvelemisena. Maailmassa vallitsevan synnin tähden*

tieteen saavutuksia käytetään kauhastavassa mitassa elämän tuhoamiseen. Taiteessa ei sydämen puhtaus kasva rinnan nerokkaan luomisvoiman kanssa" (Teinien teologia, s.136).

Jeesus sanoo: "*Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys*" (Joh.10:10).

Nämä "tappamisen ja tuhoamisen" elementit ovat helposti jäljitettävissä myös kulttuurin alueella. **Ydinfysiikka** on tuottanut rauhanomaiseen käyttöön tärkeää materiaalia, mutta se on antanut myös mahdollisuuden valmistaa hirvittävä tuhoase, ydinpommi.

Lääketiede on periaatteessa elämän puolella ja sen suojelija, mutta käytäntö puhuu toista: se auttaa ihmiselämän tuhoamisessa. Suomessa nykyisin surmataan n.**10 000 lasta lääkärin käsillä, abortin kautta**. Jos kenen, lääkärin kätet ovat tänään "viattomien veren tahrinat". Mitä on tällä kohden sanottava tieteen kristinuskomyönteisyydestä tai edes sen moraalista?

Kuvaamataide ja kirjallisuus ovat luoneet ihastuttavia ja ihmisiä jalostavia teoksia, mutta ne ovat myös turmelleet monet ja nimenomaan nuoret sukupuolikuria loukkaavilla pornografisilla tuotteillaan. Tähän on vielä syytä liittää **elokuvateollisuus**, joka on sekä tieteiden että taiteiden lapsi.

Teologia (jumaluusoppi) on tärkeä tieteenala, mutta miten paljon liberaalteologia onkaan turmellut kansan hengellistä elämää!

Tarkentaen voisi sanoa: Pinnallisesta ajatellen menestyvä tiede on kyllä kristinuskon pohjalta nousevaa, mutta **se ei kuitenkaan verso Kristuksesta!** Otamme tähän todisteeksi Jeesuksen omat sanat:

"Kavahtakaa väärää profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten-vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään" (Matt.7:15-20).

Tähän liittyy myös Jeesuksen sanat "kahden herran" palvelemisen mahdotto-
muudesta:

"Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva" (Matt.6:24).

Kun ymmärrämme Jeesuksen ohjetta seuraten jäljittää tieteen lähtökohtia hedelmistä käsin, **emme välttämättä päädy kristinuskoon, vaan sen petolliseen ja antikristilliseen jäljitelmään.**

Yrittäessämme yhdistää tieteen menestyksen saumattomasti kristinuskoon joudumme kahdenlaisen hedelmän edessä todellisen ongelman eteen. Tähän ongelmaan ei Latvus kirjassaan lainkaan kajoa.

Jumalaton kulttuuri

Kirjassa vaietaan siitä, että kulttuuri voi olla myös jumalatonta. Tiede hylkää Jumalan ilmoituksen ja alistaa Raamatun palvelemaan omia tarkoituksiaan. Selkeänä esimerkkinä tästä on kehitysoppi. Kehitysopin

avulla poistetaan luomisen ihme; muutkin Raamatun ihmeet pyritään mitätöimään. **Tiede palvoo järkeä! Laestadius** sanoo: *"Järki on filosofin pääkopassa jumalallinen tiedon lähde, josta tämän maailman viisas voi ammentaa totuutta samalla erehtymättömyydellä kuin yksinkertainen Raamatusta."* Mutta Jumalan sanan hylkääminen tuottaa huonoa hedelmää.

Suomalaisessa kulttuurimaisemassa tieteen jumalattomuus pursuus esiin monin eri tavoin:

1. Finlandia-palkinto. Kahden edellisen vuoden palkinto (Pentti Holappa 1999 ja Johanna Sinisalo 2000) on mennyt teoksille, joiden jumalaton teksti on ilmeinen. Kun tiedämme, että palkitsemisen takana on Suomen kulttuurieliitti professoreineen, ei ole väärin päätellä, että **koko tiedemaailma on juonessa mukana.**

2. Sukupuolimoraalia loukkaavat pornografiset taulut, filmit, videot ja musiikkikasetit. Edelleen tähän sarjaan kuuluvat monet aikakausi- ja viikkolehdet. Moni kaunokirjallinen tuote on selkeä pornografiaa.

Kaikki tämä tapahtuu kulttuurin nimissä ja varjolla. Ei liene liioiteltua väittää, että tiede on näissä kaikissa välttämättömänä "taustayhteisönä". Juuri siksi nämä menevät kansaan, että kansa ymmärtää arvovaltaisen tieteen olevan juonessa mukana - ja tiede ei tietenkään voi eikä halua kiistää yhteyksiään tähän jumalattomaan systeemiin. **Uskovienv aseettomuus ja voimattomuus näiden ilmiöiden edessä johtuu pitkälti siitä, että hekin palvovat kahta herraa, Jumalaa ja tiedettä.**

3. Darwinismin luja ote eri sivistyspiireissä. Oppineistossa tämä näkemys hallitsee suvereenisti (jopa monia teologeja!) muutamia harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta.

4. Koululaitos on tehnyt erinomaista työtä; suomalaiset koululaiset ovat tiedoissa ja taidoissa maailman huippuja, mutta samanaikaisesti tämä laitos tuottaa meille **suruttoman kansan! Sivistys ja jumalanelko eivät valitettavasti kulje käsi kädessä. Koululaitoksesamme on vahvistunut trendi, jossa opettaja toimii tiedonjakajana, mutta sanoutuu yhä päättäväisemmin irti kasvattajan tehtävästä ja vastuusta.** Tämä sama suuntaus on havaittavissa päiväkerhonohjaajista aina yliopiston opettajiin saakka. Kun opettajat ovat hylänneet Kristuksen ja Raamatun oman elämänsä ohjenuorana, heiltä on kadonnut todellinen taito kasvattaa lapsia ja nuoria. Kun he kokevat olevansa tällä alalla heikoilla, he rehellisyyden tähden vetäytyvät koko hommasta. Vanhemmat samoilla eväillä varustettuina ovat jo aikaisemmin siirtäneet (samoilla perusteilla) vastuun opettajille. Nyt taas opettajat vuorostaan siirtävät sen eteenpäin muulle (epämääräiselle) yhteiskunnalle. Näin lapset siirtyvät "tyhjän päälle". Heitä ei todellisuudessa kasvata kukaan - **tiedonjakajia kyllä riittää!** Jumalan sanan selkeät ohjeet on koululaitoksessa, ja osin myös kirkossa, korvattu, syrjäytetty ja mitätöity **tieteen (psykologian) varjolla.**

5. Liberaaliteologia on myrkyttänyt kirkon jumaluusopin. Jumalan sanan sijasta saarnamiehet jakavat omia käsityksiänsä ja viisaita oivalluksia. Teologisen tiedekunnan merkitys on lähinnä siinä, että sieltä valmistuvat kirkon paimenet osaavat muokata kristinuskon kuolemattomat totuudet yleisuskonnollisuuden epämääräisiin raameihin sopiviksi.

6. Aikamme kulttuuri suosii silkkaa pakanuutta, kuten esim. shamanismia.

7. Lääketiede toteuttaessaan aborttilakia toimii räikeästi kristinuskon periaatteita (samoin kuin humanismiakin) vastaan

Summa summarum: Länsimainen tiede on kristinuskon vastainen!

Tämän kaiken jälkeen tieteen ja kristinuskon symbioosi ei olekaan niin itsestäänselvyys kuin Latvus antaa ymmärtää. **Tiede on saanut vaikutteita kristinuskosta, mutta kristillistä se ei ole.** Jopa joudumme kysymään: Ovatko Kristuksen vastustajalla (ainakin jossain määrin) sormensa pelissä? Tälle voidaan hakea perusteluja. Saatana on "tämän maailman ruhtinas" (Joh.12:31; Luuk.4:6). Tieto avaa tien vallankäyttöön ja hallituspaikoille. Viisaan on erinomaisen vaikeaa vastustaa vallankiusausta.

On olemassa vastakristus (antikristus) ja sijaiskristus, joka jäljittelee oikeaa Kristusta. Saatana on tällöin pukeutunut valkeuden enkeliksi:

"Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi" (2 Kor.11:14).

Samalla, kun kirjataan kristinuskon pohjalta nousevan tieteen suuret ansiot, on perusteltua todeta, että varsin paljon Jumalan sanan kylvöstä **tuhotaan ns. kulttuurin toimesta.** Näin olemme paradoksin edessä: Näennäisesti kristinuskosta nouseva kulttuuri osoittautuu Jumalan valtakunnan merkittävimmäksi vastustajaksi ja hävittäjäksi! Tiede siis pohjimmaltaan taistelee kristinuskoa vastaan. Tässä taistelussa se on osin häikäilemätön ja myös kavala. Sillä on tehokkaat aseet käytettävissä kristinuskon hävittämiseksi. Taistellessaan Raamattua vastaan se samalla taistelee totuutta vastaan ja ilmaisee olevansa valheen ruhtinaan palvelija:

"Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä" (Joh.8:44).

Vastuulliset tahot

Meidän ei tule unohtaa, että tiede ja taide ja nimenomaan tiede on tehnyt mahdolliseksi sen valtava elintason nousun, josta me suomalaiset olemme päässeet osalliseksi. Tieteen kehittämät vempaimet ovat meillä jokapäiväisessä käytössä. Ilman tieteen apua elämämme olisi paljon vaatimattomampaa. Lääketieteellä ovat kiistattomat ansiot kansan terveydenhoidossa.

Mutta kun sitten katsomme kansan moraalista tilaa, joudumme tekemisiin tieteen kääntöpuolen kanssa. Ketkä ovat suistaneet kansamme näin alas?

Ensimmäisenä on mainittava kansankirkko, joka on kastamalla kaikki myös sitoutunut opettamaan heille kaiken, mitä Jeesus on käskenyt - mutta ei ole pitänyt lupaustaan.

Toisena vastuullisena on valtiovalta, jonka alamaisuudessa tasavallassa kaikki tapahtuu.

Kolmantena on mainittava kulttuuri, jonka alaisuudessa tieteet ja taiteet toimivat. "Jumalattomuuskulttuuri" on tehnyt mahdolliseksi synnin vallan leviämisen kaikkiin kansankerroksiin. Tieteen ja taiteen välityksellä, luvalla ja suojassa tehdään hirvittävästä synnistä kaunis ja luvallinen: *"heidän kunnianaan on heidän häpeänsä"* (Fil.3:19).

Kun ihminen hylkää Jumalan, viisaus muuttuu tyhmydeksi:

"koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltaan turhistuneet,

ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet" (Room.1:21-22).

Suuria kuplia

Tieteen kristillisyyttä voidaan osoittaa suureksi kuplaksi, jota vain tämän aatteen hurmaamat osaavat riittävän helläkäteisesti käsitellä. Samanlaisia kuplia on muitakin. Kristillinen eduskunta ja hallitus säättää lakeja, jotka sallivat jumalanpilkan, homoliitot, abortit, suomalaisten hukkumisen viinaan ja seksiin jne. Kansankirkko leikkiessään alkuseurakuntaa on myös iso kupla, jolla ei ole mitään todellisuuspohjaa. Suurin kupla on kuitenkin Suomen kansa kristillisenä kansana, sillä tätä kautta voidaan kristillistää kaikki, mitä tämä kansan puuhaa ja harrastaa. Voi pyhä yksinkertaisuus! Miksi meillä ei missään instituutissa kouluteta "kuplien puhkojia"? Niitä tämä yhteiskunta ja kansankirkko nimenomaan tarvitsisi!

Lippulaivoja

Tieteen lippulaiva kristinuskon aavalla merellä on liberaaliteologia. Liberaaliteologia ja kansankirkko taas omistavat yhteisen lippulaivan: Helsingin teologinen tiedekunta. Nämä ovat faktoja, joiden perustelu ei ole lainkaan ongelmallista.

Teologian opiskelu

Herännäisjohtaja Jonas Lagus (1798-1857) oli erinomaisen lahjakas mies. Hän tuli nuorena miehenä kääntymykseen ja se laittoi hänen arvomaailmansa uusiksi. Sallittaneen oheinen pitkäkö lainaus hänen suhteestansa tiedeopintoihin. Lagus kirjoittaa:

"Kokemus on osoittanut, ettei elävä ja eläväksi tekevä totuus koskaan ole viihtynyt järjestelmissä, vaan se on uskollisesti pysytellyt Raamatun yksin kertaisessa seimessä, johon se ensin ilmestyi. Samoin on jumaluusoppineiden, kun he itse ovat tahtoneet tavata Jeesuslasta, ollut pakko Idän viisaiden tavoin tarkata sanan kirkasta lohdusta ja iloa sydämillensä.

Mutta jumaluusopista tuli tiede, ja tieteen ensimmäinen vaatimus on vieläkin, niin kuin Aadam ja Eevan halu paratiisissa, pyrkiä eteenpäin, etsiä uusia perusteita ja lisää valoa. Niitä se taukoamatta tavoittelee. Usko pyrkii alinomaan elämään sisäisesti Kristuksesta ja Kristuksen yhteydessä ja pitää kaiken muun vahinkona, kunhan vain löytäisi hänet ja olisi hänessä. Se on sielun ainoa oikea olotila. Tiede taas yrittää löytää uutta valoa, uusia perusteita, mielipiteitä ja ajatuksia. Eikä se aina välitä siitä, perustuuko se totuuden ja elämän lähteeseen. Sillä tiede on mielestänsä oikeutettu korottamaan itsensä kaiken yläpuolelle, kumoamaan kaiken raivatakseen itsellensä vaikka kaikkein pyhimmän kustannuksella uuden tien, jota toiset eivät vielä ole löytäneet. Se, joka tuntee dogmien historiaa, huomaa helposti, kuinka tämä on aikojen kuluessa tapahtunut.

Mutta jumaluusoppi on tiede: sen on oltava olemassa, sitä täytyy tutkia ja oppia. Nuorukaisten, jotka ovat antautuneet ja pyhittäytyneet saarnaamaan Jeesus Kristuksen evankeliumia, täytyy eläytyä sekä Raamatun yksinkertaiseen oppiin että jumaluusoppiin.

Jos nuorukainen lähtee opiskelemaan jumaluusoppia olematta jokapäiväisessä parannuksen ja elävän uskon harjoituksessa, niin hän kyllä voi oppia jumaluusopin järjestelmät, mutta siinä kaikessa Jumalan Poika, Kristus, jää häneltä piiloon ja yksinkertainen totuus salatuksi.

Jotta siis jumaluusopin opintoja voitaisiin ilman vahinkoa harjoittaa,

täytyy autuuden tiedon syntien anteeksi saamisesta olla niin juurtunut nuorukaisen sieluun ja elävään kokemukseen, että hän todella elää sisäistä, salattua elämää Herran Kristuksen kanssa ja hakee kaiken ravinnon sielullensa, kaiken voiman ja valon häneltä. Hänellä ei saa olla lain vanhurskautta, vaan Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, uskosta tuleva vanhurskaus.

Jos jumaluusopin opiskelijat tahtovat pyrkiä Tiberian meren rannalla olleiden veljiensä kaltaisiksi, täytyy heidän alituisesti rukoillen olla yhteydessä Herran kanssa, joka on totinen viinipuu, ja häneltä saada uutta elämää joka hetki. Heidän täytyy ahkerasti tutkia Raamattua sekä seurustella samanmielisten veljien kanssa, jotka ovat antautuneet evankeliumin saarnaamiseen. Heidän kanssaan on pohdittava elämän tiellä kulkemista. Tällöisissä olosuhteissa olisi jumaluusopin lukeminen heille hyödyksi, vahvistaisi heitä totuudessa, ei eksyttäisi eikä veisi harhaan. Näin valmistautuneina he voisivat mennä seurakuntiin ja julistaa kaikenkaltaisille syntisille sitä totuutta, joka ei koskaan kävisi vanhaksi heille itselleen: Jeesus Kristus on tullut maailmaan vapahtamaan sitä, mikä on eksynyt ja kadonnut" (Lagus, Evankeliumin ääni, ss.154-155).

Uskon, että ymmärtäisin

Joku viisas (**Anselm**) on sanonut: "Uskon, että ymmärtäisin." Tämä tulee kuitenkin ymmärtää siten, että usko antaa nimenomaan hengellistä viisautta ja ymmärrystä - vaikkei maallinenkaan ole täysin poissuljettu. Avain raamatulliseen viisauteen on siis usko: "Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä" (Hebr.11:3).

Usko on lähtökohta, jota ilman ei ole todellista teologiaa. Usko antaa teologiaan tarvittavan välttämättömän **esiymmärryksen**. Samoin oikea teologia nojautuu kaikilta osin Raamattuun.

Franz Pieper sanoo: "Mikä ei ole raamatullista, ei ole teologista" (Kristillinen dogmatiikka, s.23). Usko ja Raamattuun nojautuminen liittyvät kiinteästi yhteen. Uskoon tullessaan ihminen saa Pyhän Hengen, joka on kirjoittanut Raamatun. Pyhä Henki antaa ihmiselle luottamuksen Raamattuun Jumalan sanana.

Kouluesimerkkinä siitä, kuinka tieteen opiskelu tuottaa suurta vahinkoa, ovat liberaaliteologit, jotka ilman uskoa ovat ryhtyneet hengen työsaralle. Kirkon kannaltahan tässä nimenomaan on kohtalokasta se, että kirkko kelpuuttaa liberaaliteologisen tiedekunnan kouluttamaan työntekijöitään!

Näin voi menetellä vain umpisokea kirkko!

Herännäisyyden sanomaa

"Herrat helvettiin, talonpojat taivaaseen" on heränneen kansan suussa kulkeva sananparsa. Herännäisjohtaja **Paavo Ruotsalaisen** kerrotaan sanoneen: "Työ vilosohvit tiette saman selevän roamatusta kuin sika pottuhalameesta."

Paavo Ruotsalainen erotti selkeästi ja raamatullisesti hengellisen, "salatun viisauden", maallisesta:

"Kun järjen viisaus on korkeimmilleenharjoitettu, niin se on Kristuksen pahin vihollinen."

"Jumala on autuuden tien tukkinut orjantappuroilla ja ristillä, etteivät ihmiset saa sitä tietä pilata lihallisella viisaudella, niin kuin filosofien tapa aina on ollut."

"Salattu viisaus ei kenenkään tykönä säily muuta kuin sisällisessä ristien koulussa."

"Anna kunnia Kristukselle, vaikka järki ja saatana hänet ymmärryksesi silmäin edessä kovin halvaksi tekisivätkin."

"Jos minä harjoitetun tiedon ja ymmärryksen kautta rupean Kristusta etsimään, niin on hän pannut minut paulaan ja kovaan kiusaukseen. Minkä tähden? Kristuksen vanhurskauden tähden! Tässä ei kelpaa minun nöyryyteni; ei riitä, että minä opin kautta tahdon lähestyä Kristusta, vaan tässä täytyy minun langeta alastomana hänen armahtavain kasvojensa eteen, ja sitä minun järkeni ei antaisi koskaan tehdä."

"Siitä viisaudesta, mikä teillä silloin oli, jäi siemen itämään teidän sydämeenne ja se nyt sokaisee teiltä sen lapsellisen yksinkertaisuuden, jossa yksinänsä autuaaksi tullaan."

"Jos oppimattomien ja talonpoikain epäusko on paha asia ja vie Jumalan vihan alle, niin vielä hirmuisempi on oppineiden ja herrain epäusko, joka riistää ihmiseltä luonnollisen, yksinkertaisen taidon langeta elämän Herran eteen sellaisena kuin on ja pitää siinä kaikki, niin hyvänsä kuin pahansakin, syntinä ja hyljättävänä" (E.F.Juurmaan kirjasta: Salattu viisaus).

Toinen herännäisjohtaja **Jonas Lagus** kirjoittaa pappistoverilleen:

"Sanankuulijasi kuuluvat olevan vaurasta, toimeliasta ja taidokasta kansaa. Saarnan ristiinnaulitusta Kristuksesta, hänen alhaisuudestaan, maailman halpana pitämisestä, itsensä kieltämisestä ym. täytyy olla heistä hulluutta, sillä ihmisluonnolla on kova pähkinä purtavana, kun on pidettävä roskana tämän maailman viisaus, rikkaus ja kunnia ja valettava Kristusta seuraten...Mutta älä ihmettele, vaikka tämän maailman viisaat ja rikkaat eivät ota vastaan totuuden sanaa" (Evankeliumin ääni, ss.63-64).

Kaikille on tunnettua, kuinka selkeästi 1800-luvulla herätykseen tulleiden saama hengellinen viisaus erosi kirkon virallisesta opista ja viisaudesta, jota enemmistö papeista edusti ja opetti.

Osallisuus armosta

Tieteellinen ja taiteellinen lahjakkuus liitettynä Jumalan kaikkivaltiuden tunnustamiseen ei vielä sinänsä merkitse pelastumista. Ratkaisevaa on "armon osallisuus". Jumalan hyvät lahjat ihmisille ovat tarkoitetut vetämään parannukseen:

"Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?" (Room.2:4).

Tämä "parannukseen vetäminen" on ollut Jumalan tarkoituksena sekä yksittäisten ihmisten että kansojen kohdalla, kun Jumala on näitä siunannut erilaisilla älynlahjoilla. Tiedemies tai taiteilija, joka ei ole uskossa, on kuin tuhlaajapoika, joka tuhlaa isän antamia lahjoja välittämättä antaa hänelle niistä kiitosta ja kunniaa.

Lahjat, mitkä meille on annettu, eivät ole suinkaan merkki siitä, että suhteemme Jumalaan olisi oikea ja kunnossa - ne ovat merkki Jumalan tuhlailevasta armosta ja hyvydestä. Me myös joudumme vastaamaan meille annetuista leivisköistä. Ratkaisevaa on suhde Jeesukseen. Psalmin kirjoittaja kehottaa:

"Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat" (Ps.2:12).

Itämaan tietäjät (Matt.2:1-12) ovat kaikille tiedemiehille osoittamassa kuinka heidän tulee Pojan kautta lähestyä Isää.

Erich Sauer kirjoittaa kirjassaan "Ristiinnaulitun riemuvoitto" viimeisestä tuomiosta:

"Silloin ´vaikenevat` turhanpäiväiset löpöttelijät (Job.9:3; Matt.22:12). Silloin murskataan ylpeät kerskailijat (Juud.j.15)! Silloin tulee ilmi kaikkien ihmiskunnan historian ´hengen jättiläisten` ja ´sankarien` surkea armon osattomuus (Ps.2:1-5)" (s.222).

Jumalan valtakunnan tuleminen

Ymmärryksen siivet -kirjan rivien välistä voi lukea optimistisen viestin: Jumalan valtakunta on jo tullut maailmaan; se on hapattanut nimenomaan länsimaissa kaiken aina tieteitä ja taiteita myöten. Me tiedämme, että eräät ihmiset tulkitsevat Raamattua siten, että paraillaan elämme tuhatvuotisen valtakunnan aikaa. Toiset taas näkevät, että tilanne on aivan päinvastainen: nyt elämme lopun aikaa, jolloin saatana hallitsee erittäin kiukkuisesti: *"Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!"* (Ilm.12:12).

Raamattu ei opeta kansakuntien pelastumista, vaan Jumala kokoaa niistä kansan omalle nimelleen:

"Kun he olivat lakanneet puhumasta, lausui Jaakob: ´Miehet, veljet, kuulkaa minua! Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä`" (Apt.15:13-14).

Puhuminen "kristillisistä kansoista" on petosta ja silmänlumetta!

Miten Jumalan valtakunta tulee?

Erich Sauer kirjoittaa: *"Raamattu opettaa selvästi, että historian ´päämäärä` ei ole yhtä kuin historian ´tulos`, ettei Jumalan valtakunta pääse valtaan kasvamisen ja kehityksen kautta, vaan vasta maailman tuhoutumisen ja katastrofien kautta. Laittomuus on pääsevä valtaan, monien rakkaus on kylmenevä (Matt.24:12), ja Ihmisen Poika on palatessaan löytävä vain vähän uskoa maan päältä (Luuk.18:8). Raamatun profetioiden ennustama suunta ei ole maailman kristillistäminen aina kulttuurin menestykselliseen kristillistämiseen saakka, vaan maailman vihollisuuden lisääntyminen aina siihen asti, kunnes kristinusko hävitetään kulttuurin toimesta. Sen tähden ei Kristus viivytä tulemistaan, koska maailma ei ole vielä tarpeeksi **kristillinen**, vaan Hän ei tule vielä siksi, että se ei ole vielä kyllin **epäuskoinen** (2 Tim.3:1-4; 4:3,4; 2 Piet.3:3; 1Tim.4:1-3)" (emt.s.150).*

-Tässä kiinnitämme erityisesti huomiota mainintaan: **"kunnes kristinusko hävitetään kulttuurin toimesta."** Tätä kohden olemme huimaa vauhtia menossa! Olemme ottaneet tällä tiellä jo aimo harppauksen liberaaliteologian ryöstettyä meiltä Jumalan puhtaan sanan (1992). Siis kulttuurin ystävyys kristinuskon kanssa on petosta ja silmänlumetta!

Maailma katoaa

Katoavaisuuden traagiikka lepää kaiken inhimillisen yllä. Paavali kirjoittaa

tästä:

"Mutta sen minä sanon, veljet: aika on lyhyt; olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niin kuin ei heillä niitä olisikaan, ja ne, jotka itkevät, niin kuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niin kuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, niin kuin eivät saisi omanansa pitää, ja ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niin kuin eivät sitä käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa" (1 Kor.7:29-31).

Tämän tähden uskovalle ei ole soveliasta ylenmäärin suitsuttaa ylistystä minkään katoavaisen ylle, vaikka se sisältäisi loistaviakin hengentuotteita, tieteiden tai taiteiden henkeäsalpaavia tuloksia. Me olemme ohittamassa tämän kaiken. Nämä ovat aivan pian "menneen talven lumia". Tarttuminen niihin on tarttumista virvatuliin. Meidän on suunnattava katseemme katoavaisten näkyväisten sijasta iankaikkisiin ja näkymättömiin ja tähän kehotella toinen toisiammekin:

"Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä" (Kol.3:1-2).

Uskova on "uuden aioninihminen". Kohta, aivan pian, kaikkikin tämän maailman mahtavat loistevalot sammuvat. Tämän tosiasian tulisi vaikuttaa jokaiseen uskovaan ja hänen suuntautumiseensa tämän maailman tarjouksiin ja tuotteisiin.

"Mutta Herran päivä on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat! Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu" (2 Piet.3:10-13).

Kaikki tämä loisto, mikä maailmassamme on ja jolle ihmiset suitsuttavat ylistystä ja jonka nimiin he vannovat, on "tulen ruokaa"! Tuleva uusi maailma tulee olemaan niin loistava ja niin ihmeellinen, että nykyisen maan loistot jäävät sen varjoon ja unohtuvat.

"Sillä katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu" (Jes.65:17).

Ei muisteta enää tämän maailman hengen jättiläisiä Sokratesta, Aristotelesta, Platonia, Kopernikusta, Galileita, Kolumbusta, Shakespearea, Newtonia, Einsteinia jne.

Ymmärryksen siivet

Ymmärryksen siivet kantavat tässä maailmassa pääsääntöisesti voitosta voittoon. Tieto ja valta kuuluvat kiistatta yhteen.

Maallisen viisauden vanavedessä kulkevat valta ja raha, jotka sitovat tiedemiehet ja taiteilijat tehokkaasti tähän nykyiseen pahaan maailmaan ja sen hallintaan. Nämä siivet vievät maailmassa johtopaikoille. Ne, joilla on paljon ymmärrystä, hallitsevat tätä maailmaa. Tieto on valtaa. Tosiasia on myös, että valta turmelee. **Näin päädymme värisuoraan: ymmärrys - valta - turmelus.** Valtaa pitävät jakavat myös pitkälti tämän maapallon varallisuuden.

Vallasta meidän on sanottava, että se on uskottu tämän maailman osalta

saatanalle: *"Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä tuokiossa kaikki maailman valtakunnat ja sanoi hänelle: 'Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon'"* (Luuk.4:5-6).

"Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa" (1 Joh.5:19).

Niiden uskovien, joille on uskottu valtaa tässä maailmassa, tulisi em. tosiasioiden edessä vavisten käyttää sitä. **Käyttää valtaa Saatanan hallitsemassa maailmassa ja olla samalla elävän Jumalan palvelija, siinäpä haastetta kerrakseen!** Olemmeko aivan mahdottomuuden edessä? Kuinka voi tässä tilanteessa välttää kahden herran palvelun???

Tiedon (tieteen) ja vallan suhde tässä maailmassa olisi eräs tärkeä tutkimuksen aihe. Ehkäpä tämä aihepiiri koetaan liian helpoksi; se on niin ilmeinen ja kaikkien havaittavissa, ettei siihen kannata uhrata tutkijan aikaa. Tähän asiaan ei Ymmärryksen siivet anna valoa. Luulisi, että tästä aiheesta olisi helppoa kirjoittaa vähintään yhtä laaja teos. Tältä pohjalta rakentuisivat luontevasti myös sillat Raamatun suuntaan.

Maallisen ymmärryksen siivet eivät kuitenkaan kannata ajasta ikuisuuteen. Siihen tarvitaan hengellistä ymmärrystä.

Kun ihminen täällä ajassa pyrkii Jumalan armonvaltakuntaan, "ymmärryksen siivistä" ei valitettavasti ole apua. Samoin pyrittäessä kirkkauden valtakuntaan, Jumalan taivasiin, nämä siivet osoittautuvat pettäviksi "Ikaroksen siiviksi", jotka varmasti sulavat kesken matkan. Taivaaseen pääsee viisainkin ihminen vain armosta, Jumalan lähettämien enkelisiipien saattamina: *"Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan"* (Luuk.16:22).

Kenelle kunnia?

Luodun tulisi antaa kaikesta kunnia Luojalleen. Sekä tieteen että taiteen saralla lienee varsin paljon **Jumalan kunnian varastajia**; otetaan lahjoista ja kyvyistä kunnia itselle, vaikka se kuuluisi yksin Jumalalle. Jumala on arka kunniastaan:

"Minä, Herra, se on minun nimeni, minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille" (Jes.42:8).

"Niin Herodes määrättyinä päivinä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen; siihen kansa huusi: 'Jumalan ääni, eikä ihmisen!' Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sentähden ettei hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä" (Apt.12:21-23).

Pakanoiden ongelma on nimenomaan se, että he palvelevat luotua enemmän kuin Luojaa:

"nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti, amen" (Room.1:25).

Kunniakysymys varsinaisesti paljastaa tiedemiehen ja taiteilijan todelliset yhteydet kristinuskoon. Itsekorotus vaanii erikoisesti niitä, joille Jumala on antanut suuria lahjoja. *"Te tulette niin kuin Jumala"* (1 Moos.3:5).

Tähän ansaan lankesi kuningas **Nebukadnessar**:

"Kaksitoista kuukautta tämän jälkeen, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa, hän puhkesi puhumaan sanoen: 'Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani

olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruuteni kunniaksi!"
(Dan.4:26-27).

Samoin kävi myös **Isaac Newtonille**:

"Newton humaltui siinä määrin tehtävästään suurena löytäjänä, että hän määrätietoisesti vuodesta 1666 lähtien etsi jopa matemaattista kaavaa - selitystä sille, miksi juuri hän oli tehnyt nämä löydöt. Ilmestyskirjan enkelin kysymykseen, 'Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murta- maan sen sinetit', hän vastasi varauksetta: 'Minä olen.'" (s.316).

Vaikka kysymys ei olisikaan näin suuresta harhautumisesta, niin varsin tavallista on, että oppinut nostaa itsensä tavallisen "rahvaan" yläpuolelle. Jos ja kun hän tajuaa, että enemmistö Herran seurakuntaa on juuri tätä rahvasta, hänen ylpeä luontonsa ei salli hänen osallistua seurakuntako- kouksiin. Jo tämä ylpeän luonnon sanelema suuntautuminen riittää predestinoimaan oppineen hengellisen kohtalon.

Nimenomaan lopun aikana ihmiset varastavat Jumalalta kunnian. Ehkä siihen viittaavat Jeesuksen sanat: *"Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin"* (Matt.24:24).

Ihmiset juoksevat ihmeiden perässä - ja palvovat ihmeiden tekijöitä!

Ilmestyskirjassa kerrotaan Antikristuksen ilmestymisestä: *"Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden"* (Ilm.13:13).

Ihmisen jumaloinnista lopun aikana kertoo myös Antikristuksen luku:

"Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusi- kymmentä kuusi" (Ilm.13:18).

Ihminen lahjoineen, viisauksineen ja kykyineen on silloin kaiken keskipiste ja palvonnan kohde.

Uskovien tulee kuitenkin kumartaa vain Jumalaa ja Karitsaa:

"Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he sanoivat suurella äänellä: 'Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen'. Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: 'Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!' Ja ne neljä olentoa sanoivat: 'Amen', ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat" (Ilm.5:11-14).

Väinö Hotti